

Shrnutí

Evropa prožívá stále odolnější zotavení posilované postupným zvyšováním míry proočkovanosti a mobility. Velmi uvolněná makroekonomická politika a programy omezující dopady COVID-19 připravily cestu k zotavení ekonomik, pomohly udržet zaměstnanost a ochránit finanční rozvahy soukromého sektoru. Nicméně nejistota je stále vysoká, obzvláště spojená s rizikem nových vln infekce a nových variant viru v situaci nerovnoměrné míry proočkovanosti v různých zemích. Je proto zásadní nadále zvyšovat míru proočkovanosti, obzvláště v transitivity evropských ekonomikách, a nadále podporovat mezinárodní snahu o urychlené zajištění přístupu k vakcínám na globální úrovni.

V roce 2021 se očekává růst vyspělých evropských ekonomik 5,2 % a transitivity evropských ekonomik 6%, tj. o 0,3 a 1,1 procentního bodu více než v aktualizovaném *Světovém ekonomickém výhledu* z července 2021. První kapitola popisuje, že k očekávanému zotavení dojde v r. 2022, kdy předpovídaný růst dosáhne 4,4 % ve vyspělých evropských ekonomikách a 3,6 % v transitivity evropských ekonomikách; rizika jsou však vysoká s ohledem na možnost vzniku nových mutací viru, dlouhotrvající narušení dodávek a vysoké ceny energií. Výjimečně silná fiskální podpora použitá v letech 2020 a 2021 se nyní může přeorientovat na budování pevnějších základů pro budoucnost a obnovu manévrovacího prostoru pro další podporu zotavení. Druhá kapitola popisuje zásadně důležitou roli, kterou sehrály podpůrné politiky při snižování ekonomického dopadu pandemie. Rychlost snižování fiskální podpory se bude muset pečlivě přizpůsobit vývoji v jednotlivých zemích tak aby nedošlo k přílišnému zpomalení zotavení. Měnová politika, na pozadí slabší fiskální podpory, by měla zůstat vysoce uvolněná s ohledem na riziko, že inflační tlaky se mohou transformovat do výrazného růstu mezd. V některých transitivity evropských ekonomikách, kde je oživení silné a inflační očekávání sílí, je postupné zpřísnění měnové politiky odůvodněné.

Třetí kapitola se ohlíží za pandemií a hodnotí rozsah, v jakém nerovnoměrný dopad krize povede ve střednědobém horizontu k realokaci pracovní síly. Veřejné politiky budou muset stále více podporovat strukturální změny. V tom smyslu mohou dočasné investiční pobídky a dotace na přijímání nových pracovních sil doplňovat strukturální politiky, např. politiku pracovního trhu a vzdělávání za účelem zvýšení kvalifikace pracovní síly, a umožnit urychlený návrat lidí do práce. Sociální zabezpečení a instituce pracovního trhu budou muset být přizpůsobeny změnám na pracovním trhu, mezi jiným například urychlené automatizaci, která by jinak mohla vést k příjmové nerovnosti a podryvat sociální soudržnost. K dalším výzvám pro tvůrce hospodářských politik bude patřit zvýšení růstu produktivity, řešení problémů souvisejících se stárnutím populace a zajištění nezbytných investic do ekologie a digitální infrastruktury.